

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 18

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

26 de mayo - 26. maja 1994

ANDREJ FINK

Členi verige smo, ki vežemo oba konca

Govor na obletnici doma v Carapachayu

Naše žrtve, včerajšnje in današnje, so po večini z veseljem darovane za vrednote, iz katerih se je izoblikovalo naše zdomstvo, to je, za vrednote krščanstva, svobode in slovenstva. Te vrednote so pa že tisoč let lastne slovenskemu človeku. Posebni božji naklonjenosti in priprošnji mučencev se moramo zahvaliti, da so te vrednote spet našle svoje mesto v prerojeni Sloveniji, čeprav nekatere, na žalost, še ne v potrebni meri. Ob tem prerojenju se je tok dogodkov med nami in v Sloveniji zaokrenil. Kar na lepem so se pred nami pojavile nove možnosti in uradna Slovenija, ki nas prej ni hotela priznati, nas, vsaj po nekaterih predstavniki, ljubeznivo pozdravlja in spet sprejema v svoje občestvo.

Do spremembe v Sloveniji je naša naloga bila pričevalska in opominjevalna. V svetu smo bili izpostava trpeče Slovenije. Sedaj se je naše poslanstvo spremenilo. Naše življenje v zdomstvu je dobilo drugačen značaj. Sedaj smo postali glasniki in razširjevalci slovenskega duha po svetu, prav tako pa tudi v Sloveniji oznanjevalci drugih kultur, ki bodo slovensko državo bogatile. Mi smo torej na tem mestu vez med dvema svetovoma. Morda nismo popolnoma niti eden niti drug izmed teh svetov in to lahko včasih boli, ker daje občutek, da nismo nikjer doma. A ker smo vez in v kolikor to res smo, smo prav zato potrebni in koristni. Slovenstvo s to povezavo bogatimo.

Za dosego tega poslanstva ima pa tudi Dom svojo veliko važnost kot oporišče in kot žarišče. Takoj za družino, ki je jedro družbe, je skupni dom njeno naravno uveljavljanje. Vse kar se v njem pozitivnega naredi, ima svojo važnost, pa naj bo na prvi pogled še tako brezpomembno. Preveč smo se navadili na naše ustanove, na slovensko mašo in molitve; navajeni smo na naše

proslave, na kolone, na slovensko šolo, navajeni na kulturna izvajanja; in navsezadnje navajeni tudi da popijemo skodelico kave ali kozarček ob prijetni družbi v soboto ali v nedeljo. Ker smo na vse to navajeni, zdrsnemo kaj kmalu v podvrednotenje ali vsaj nezadostno vrednotenje tega našega življenja.

Skrb za mladino, ki naj nadaljuje delo starejših, je stalnica našega zdomstva. Vedno bomo potrebovali naslednikov. Izkušnja kaže, da mladina rada prevzema odgovornosti na svoja neizkušena ramena, če se ji z jasnostjo predoči problematika, s katero naj se spoprime. Mladina razume argumente, razume razloge, samo dati jih ji je treba. Trdimo lahko celo, da si mladina želi argumentov. Želi si razlag, je naravno želja po izročilih in podatkih iz preteklosti in načrtih za prihodnost, ker jih potrebuje, da si odgovori na osnovna vprašanja sedanjosti. Dvojno življenje, v katerega smo bili vsi vrženi, predstavlja za vsako generacijo svojevrstne težave. Starejšim, ki ste doživeli edinstvena medvojna in povojna leta, je jasno, zakaj smo vsi v tujini, težko se vam je pa še vedno vživljati v tukajšnje življenje, čeprav ste ga sprejeli. Mlajšim in tukaj rojenim je pa obratno življenje v tej deželi lahko, potrebuje pa v tej svojstveni dvojnosti korenin. Te korenine ji pa nudite samo starejši, ki ste doživljali zgodovinske čase in ste živeli pristno, domače slovenstvo.

Tega si mladi žele od vas, čeprav vam ne povedo direktno. Žele si tudi, da jim vse to nudite dobrohotno, brez vsiljevanja, a prepričljivo. Današnja mladina bo vse razumela, ko bo videla iskrenost. Vi starejši ste takrat ob svojem času spoznali, kaj in kje je bila vaša dolžnost in ste se temu primer-no odzvali. Tudi današnja mladina je

Nad. na 3. str.

Zgodilo se je v Sloveniji...

Na obisk v Slovenijo je prišel 16. t. m. podpredsednik Svetovne banke Michael Bruno s sodelavci, dva dni pozneje pa avstrijska finančna delagacija pod vodstvom ministra Ferdinanda Lacina. — 19. maja pa je prišel v Slovenijo na povabilo predsednika vlade slovaški premier Jozef Moravcik.

Srečala sta se predsednika vlad Slovenije dr. Drnovšek in Hrvaške Nikica Valentić na Otočcu. Valentić je poudaril, da glede jugoslovanske sukcesije obe državi soglašata, da sta pripravljeni odplačevati le svoj del dolga. Tudi obe državi zavračata možnost revizije osimskih mej. Drnovšek je omenil, da čaka Slovenija na odgovor hrvaške vlade glede sporazuma o ureditvi premoženjskih zadev in pričakuje odpravo hrvaške odredbe o začasni blokadi razpolaganja s slovenskim premoženjem na Hrvaškem. Govorila sta tudi o meji v Piranskem zalivu, pri čemer Slovenija vztraja pri suverenosti nad celotnim zalivom.

V Ljubljani se je sestala 18. maja mešana krovna komisija katoliške Cerkve in slovenske vlade. V javnosti se je pojavilo več dvomov, da bi vlada imela resen interes reševati medsebojne probleme. Veliko se govori a malo naredi. Vladni člani sploh ne prihajajo na seje komisije.

V soboto, 14. maja so se zbrali člani Združene liste socialnih demokratov — biv. komunistov — na svoji letni konferenci v Velenju pod geslom Čas za prihodnost za levo alternativo.

Zunanji minister Lojze Peterle je po obisku v Argentini odšel v ZDA, kjer je prisostvoval odprtju novega poslopja slovenskega veleposlaništva in ga je sprejel tudi ameriški zunanji minister. Nato je na Češkem podpisal sporazum o kulturnem sodelovanju in govoril s predsednikom Havelom. Sedaj je na obisku v Kitajski in Koreji.

ZAHVALA zunanjega ministra L. Peterleta

Dragi Slovenci iz Argentine!

Po vrnitvi v domovino se želim s svojimi sodelavci še enkrat iz srca zahvaliti vsem, ki ste neuradni del mojega obiska v Argentini napravili tako prijeten in slovenski — čeprav tako daleč od domovine.

Vesel sem, da se stiki med državama tako dobro razvijajo prav po zaslugi in prav zaradi vas, Slovencev v Argentini. Želim si, da bi v prihodnje Argentina za Slovenijo — in Slovenija za Argentino — postali tudi pomembni trgovinski partner, ob krepitvi kulturnih in drugih vezi med obema državama.

Slovenija tudi s tem obiskom na široko odpira vrata v svet in to v obe smeri. Z zaupanjem glejmo v njeno prihodnost!

Lojze Peterle

Podpredsednik vlade in

Minister za zunanje zadeve Republike Slovenije

Evropsko sodišče bo seznanjeno z resnico o pobojih

O dogodkih ob koncu II. svetovne vojne je zgodovinar Nikolai Tolstoy napisal knjigo Minister in poboji, s katero je razburil evropsko javnost, „prvoobtoženi“ lord Aldington pa je proti njemu sprožil sodni proces (Aldingtona so spoznali za nedolžnega, Tolstoy pa mu je moral izplačati 1,5 milijon dolarjev odškodnine). Proces so razglasili za najbolj zanimivega v Angliji.

V tem delu Tolstoy lorda namreč obtoži sokrivega za izročitev Slovencev in Hrvatov Jugoslaviji, za poboje v Pliberku, pa tudi v Kočevskem Rogu. V zadnjih treh letih se je Tolstoy pogovarjal s številnimi pričami in z njihovimi pričevanji bo pozimi nastopil pred Evropskim sodiščem za človekove pravice. Knjige Minister in poboji v Veliki Britaniji ni mogoče najti niti v univerzitetnih knjižnicah, iz prodaje je bila vzeta le nekaj dni po sojenju, kupiti pa se jo da na Hrvaškem, v Rusiji, Poljski in, kar je najbolj zanimivo, na Škotskem.

V ekskluzivnem pogovoru za Slobodno Dalmacijo Nikolai Tolstoy pravi, da sta se tako general Bast v Beogradu, kot partizanski politični komisar polkovnik Hočevar spomnila izjave takratnega komandanta britanske brigade Tobya Lowa (tako se je

namreč lord Aldington imenoval, preden je dobil plemiški naslov): „Nikar ne skrbite, rekel jim bom, da gredo v Italijo, ko pa vam jih predamo, delajte z njimi, kar hočete.“

Tudi sedanja vlada premierja Majorja skuša potlačiti te dogodke, med drugim je minister za obrambo pred začetkom procesa umaknil vse dokumente, vezane na dogodka na Vetrinskem polju. Vse skupaj je še bolj zanimivo, poudarja Tolstoy, da je z dokumenti kasneje razpolagal lord Aldington in nekatere izbral za objavo, druge pa še naprej držal pod embargom. V tem času je Tolstoy uspel dobiti nekatere teh dokumentov, in to tam, kjer bi jih najmanj pričakoval — v Rusiji.

Nikolai Tolstoy ocenjuje, da je število likvidiranih najmanj sto tisoč ter da je med jugoslovanskimi partizani eden najbolj odgovornih general Kosta Nadž, poveljnik vojske, kateri so bili predani ujeti Hrvati. V Beogradu pa se je Tolstoy srečal tudi s Simonom Dubajićem, ki mu je priznal, da ga je Tito osebno pooblastil, da ukazuje pri pobojih. Dubajić mu je tudi povedal, da je bil med poboji ujetnikov ves čas pijan ter da so skoraj vsi partizani, ki so pri tem sodelovali, na koncu znoreli.

SLOVENC V ITALIJI

Novo vodstvo Slovenske skupnosti

Sredi aprila je Slovenska skupnost, politična stranka, ki druži demokratično misleče Slovence v Italiji, imela v Trstu svoj kongres. Na njem so izbrali novo vodstvo: Iva Jevnikarja, dosedanjega deželnega tajnika Ssk in njenega zadnjega predstavnika v deželnem svetu, je zamenjal Martin Breclj, dosedanja tržaški pokrajinski tajnik. Kot prvo nalogo bo vodstvo Ssk na osnovi sklepov kongresa izdelalo predlog za osnovevanje Narodnega sveta Slovencev v Ita-

liji. Svet naj bi ob spoštovanju raznolikosti predstavljal celotno manjšinsko skupnost. Le s povezavo vseh članov slovenske manjšine upajo doseči, da jim bodo italijanske oblasti in sploh italijansko prebivalstvo priznavalo pravico manjšinskega naroda.

Martinu Breclju, rojenemu v Argentini, čestitamo k novemu imenovanju in mu želimo veliko sreče in božjega blagoslova, da bi delo za preživetje in rast slovenskega življa v Italiji bilo uspešno.

Lastniški certifikati

Po zakonu o lastninjenju družbenih podjetij v Sloveniji se del skupne vrednosti teh podjetij razdeli med osebe, ki so dne 5. decembra 1992 imele državljanstvo Republike Slovenije. Delež na tem premoženju pripada tudi državljanom, ki prebivajo v tujini. Da uveljavijo to pravico, morajo pri-

glasiti zahtevek, da se jim izda obvestilo o odprtju evidenčnega računa lastniškega certifikata.

Nekateri rojaki so to možnost že izrabili, drugi pa to še lahko storijo.

Zahtevki se priglajajo pisno po naslednjem vzorcu:

Pooblaščen predstavnik MZZ RS
Buenos Aires

Priglašam zahtevek za izdajo obvestila o odprtju evidenčnega računa lastniškega certifikata državljana Republike Slovenije.

Ime in priimek
Datum rojstva

Kraj rojstva
Spol

Naslov mojega zadnjega prebivališča v Sloveniji ali
Naslov zadnjega prebivališča staršev v Sloveniji (če je bil vlagatelj rojen v tujini)
Enotna matična številka občana (če jo ima)
Naslov sedanjega prebivališča
Kraj in datum

Podpis

Slovenija v pričakovanju turistov

Slovenija, ki je med najmlajšimi evropskimi državami, se hoče uveljaviti kot turistična dežela med Alpami in Jadranskim morjem, saj združuje na komaj 20.256 km² gore in morje, kras, toplice, ravnine in gričevje.

Po desetdnevni vojni leta 1991 se je po enotnem, skupnem odporu osamosvojila in se ločila od nekdanje Jugoslavije. Od tedaj uspešno išče pot, da se kot samostojna država vključuje v Zahodno Evropo. Usodno pa je, da jo še mnogokrat stavljajo v bivšo jugoslovansko povezavo in s tem v etnični pokol na Hrvaškem in v Bosni. Zato je verjetno obisk turistov, ki je v letu 1990 dosegel številko 1.095.000, padel komaj na tretjino obiskovalcev.

Časnikar, ki je v Neue Zürcher Zeitung sredi meseca marca napisal dolg članek o lepota in zanimivosti Slovenije, se podrobno ustavlja v Julijskih Alpah s Triglavom, ob kraških jamah s Postojnsko jamo na čelu, ob svetovno znani Lipici in ob slovenski rivieri. Omenja, da je bil Portorož v času avstrogrške monarhije najbolj znano obmorsko letovišče, sedaj pa so ga švicarski turisti izbrali za svoja letovanja. Toplice Palace hotela so danes največje slovensko središče za akupunkturo. V Piranu omenja palače in meščanske stavbe v pozno gotskem, beneškem slogu ter Tartinijev trg s spomenikom komponistu Josipu Tartiniju, ki je bil leta 1693 rojen v Piranu.

Piše o lepota Sedmerih triglavskih jezer in o 82.000 hektarjev velikem Triglavskem narodnem parku, o Soški dolini, o smučiščih v Kranjski gori, o Mariboru ter o Bledu, katerega naj bi leta 1859 „odkril“ švicar Arnold Rikli. Naštevata toplice in zdravilišča, katerih je 16, razkropljenih po slovenskem ozemlju. Predvsem pa omenja sočno zelenje, ki prekriva Slovenijo, katero je po mnenju pisca članka treba odkriti kot „novo turistično deželo“, ki lahko gostom nudi vse, kar potrebujejo za svoj počitek ali okrevanje. Obžaluje pa, da avtomobilske ceste še ne prečkajo vse dežele, čeprav je Slovenija s svojo letalsko družbo Adria Airways dobro povezana z ostalo Evropo.

Lepo opisuje slovensko metropolo Ljubljano, ki je bila že pred 850 leti prvič zgodovinsko omenjena. Leži v sredini Slovenije in je iz nje v dobrih dveh urah možno doseči državne meje — in to v vseh smereh. 340.000 Ljubljančanov se lahko ponaša z vrednotami v svojih muzejih, v umetnostnih galerijah in gledališčih, s starim gradom na griču sredi mesta, ki je obkrožen z reko

Ljubljano in s slikovitimi srednjeveškimi stavbami. Ta del mesta je bil ob potresu leta 1511 zelo poškodovan. Zaradi izredno važne lege za takratni trgovski promet so Ljubljano konec 16. stoletja ponovno zgradili in sicer predvsem v baročnem slogu. Poseben odstavek posveča časnikiar Ljubljancu arhitektu Jožetu Plečniku, bivšemu učencu Dunajčana Otta Wagnerja. Občudujejo ocenjuje Plečnikovo delo, ki je svoje rojstno mesto urbanistično na novo preuredil. Italijani so pa pustili v Ljubljani svoje sledi v sakralni umetnosti. Tako je na primer narisal freske v stolnici Giulio Quaglio, ki je bil rojen v okolici Komskega jezera. Pisec se ustavlja ob potresu leta 1895 in omenja zopetno pozidavo Ljubljane v dunajskem secesijskem stilu. Ni pozabil na trg in tržnice ob stolnici, na katerem je poleg sveže zelenjave možen tudi nakup čudovotih lesenih in celo umetniških izdelkov. Čevljarski most, Tromostovje — delo Jožeta Plečnika ter Zmajski most so med najlepšimi značilnostmi mesta, seveda poleg drugih. Prikupne in čiste restavracije ter negovane trgovine in veletržnice tudi dokazujejo, da Balkan nikakor ni dal Ljubljani svojega pečata, temveč je očitno, da je bilo mesto že od leta 1335 pa do konca prve svetovne vojne pod vplivom Habsburžanov — vmes le s kratkim presledkom Napoleonove oblasti.

Čeprav je od spomladi do jeseni na ljubljanskih ulicah možno čutiti neprisiljeno, skoro sredozemsko vedro, le-ta pa vendar ne more Slovencem zabrisati malo otožne lastnosti pristnega alpskega človeka.

Presenetljivo lep oris slovenske pokrajine in njenih prebivalcev v znanem švicarskem dnevniku bo verjetno le privabil več letoviščarjev, kakor v preteklem letu. Celostranski članek spremlja več velikih fotografij.

Pavlina Dobovškova

Spremembe v uredništvu Slovenca

V četrtek, 19. maja so prišle na dan spremembe v vrhu uredniškega odbora dnevnika Slovenca. Dotedanjega glavnega urednika Janija Virka, je nasledil njegov pomočnik Vinko Zalar. Povod za zamenjavo naj bi bila podpora Janezu Janši v času njegove odstavitve. Nekaj dni prej pa je postal predsednik upravnega odbora Slovenca d. o. o. Izidor Rejc, član SKD.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

V sodobnem svetu je mnogo stvari, ki so narobe. Pojmi, ki bi morali biti bistveni, so obrnjeni in lestvica vrednot na domala večinoma področjih je postavljena na glavo. Politika ne le da ni izjema, marveč se prav na tem področju najbolj pogosto pokažejo primeri pomanjkanja etike in doslednosti. Gre za oblast. Vendar bi po vseh pravilih morala ta biti služba delo za druge, delo za skupnost, delo za narod, ne pa kot je danes, nenehen boj za še večjo oblast, včasih za lastno korist, včasih pa celo samo za neko psihološko zadoščenje, ki ga izvrševanje oblasti, neomejene oblasti, daje posamezniku.

BOJ STRAŠNO BESNEČ

Ni končan ta boj, bojovníki so podpisali le začasno premirje. Gre za ustanovitev novega državnega tajništva za varnost, o katerem smo pisali v zadnji številki. Ni jasno, zakaj se gospodarski minister tako poteguje za to zadevo, ko vendar stvar ne spada v njegovo območje, niti ne bo od tega imel kake koristi. Še več, če mu gre za varčevanje, bo ustanovitev novega državnega organa najbolj verjetno zahtevala novih fondov. Res bo te fonde laže nadziral kot doslej, ko denarci tečejo v troje različnih sodov, in ni jasno, kako se uporabljajo. A to izgleda bolj izgovor kot pa resna zaslomba za to zahtevo.

Stvari stoje približno takole. Na eni strani gospodarski minister, na drugi pa glavni tajnik predsedništva, vsemogočni Eduardo Bauzá ter notranji minister Ruckauf. Potem so še drugi ministri, državni tajniki, nekateri poslanci itd., a to so drugorazredni igralci. Čeprav je doslej izgledalo, da Cavallo in Bauzá trobita v isti rog, je nekje v preteklosti ostal kak neporavnan račun, ki ga Cavallo ni odpustil. Sedaj, na pragu ustavodajne skupščine je smatral, da je prilika, da se maščuje. Od tu taka ihta za takojšnjo ustanovitev Državnega tajništva za notranjo varnost (tako bi se lahko imenovalo), kateremu na čelu bi stal Julián Licastro, mož predvidoma zvest gospodarskemu ministru.

Cavallo je vse stavil na eno samo kocko: to je treba storiti ali pa grem. Dobro ve, da takega udarca Menem ne bi prenesel, ko na kocki visi možnost ponovne kandidature in predsedniške volitve prihodnjega leta. Uštel se je, ko je smatral, da bo predsednik pokoren taki zahtevi. Doslej Menem še nikdar ni izvedel globokih sprememb v vladi sredi političnega neurja. Ko se pa položaj umiri, so odločitve glede sprememb včasih presenetljive in marsikdo se je že opekel. Predsednik težko pozabi na „žalitve“ in je zelo ljubosumen na doseženo oblast. V tem smislu Cavallo ne sedi trdno na svojem stolčku.

Zato ni čudno, da se je Cavallova ofenziva izjalovila. Boj, ki je nastal v osrčju vlade, je ogrožal celoten sistem menemizma, ki ima že tako dovolj težav na različnih področjih. Celotno sam gospodarski minister se je ustrašil, ko je videl, kakšen odjek je imel ta spopad v sami vladi, v peronizmu, reakcijo v opoziciji in sploh v javnem mnenju. Predsednik je ukazal mir in vojskujoči se možejo so sklenili premirje — dokler ne bo zaključena ustavodajna skupščina in potrjena možnost ponovne kandidature sedanjega predsednika. Ker pa ima prav ta zadeva svoje lastne težave, je premirje še hitreje nastopilo.

S tem seveda ni rečeno, da je Cavallo bitko izgubil. Organiziranje novega tajništva je v polnem teku. Toda pot ustanovi-

tve ne bo šla preko predsedniškega dekreta, marveč preko zakonskega osnutka, ki ga bo potem moral potrditi parlament. Koliko bo na koncu še ostalo prvotne zamisli, je vprašanje. A Menem je znova dosegel, da je vsaj navidezno volk sit in koza cela.

Ostane še vprašanje, kako bo ob koncu s tistim posebnim korpusom, ki naj bi ga uporabljali v primeru socialnih izgrediv in ljudskih vstaj. Na splošno je prav ta točka načrta za novo tajništvo prejel največ kritik. Po eni strani ker napoveduje še hujše socialne čase, češ, če se vlada boji, je stvar kaj resna. Po drugi pa vsi poudarjajo, naj se ogromni fondi, zapisani temu projektu, raje namenijo v socialne sklade, ki bodo bolj učinkovito preprečevali ljudsko nejevoljo kot pa tri tisoč do zob oboroženih policajev. In še končni razlog: Cavallo trdi, da je treba ustanoviti novo tajništvo, ker je organizacija notranje varnosti zelo zapuščena in kaotična. Opozicija trdi, da se v enakem ali pa še hujšem stanju nahaja tako zdravstveni sistem kot šolstvo, da nikomur ni padlo v glavo najprej reorganizirati ti dve področji in jima pripisati potrebnih fondov...

NEVIDNA FRONTA

Drug zanimiv zaplet sedanjega političnega stanja je problem, s katerim se je znašel buenosaireški guverner Duhalde. Nedvomno za Menemom najbolj važna in močna osebnost v peronizmu (v svoji provinci še bolj upoštevana kar se tiče ljudske priljubljenosti) nenadoma stoji pred dejstvom, da bo za štiri leta ostal brez vredenega političnega mesta — brez ustavne oblasti. Duhalde je vedno na tiho računal, da Menemu ne bo uspelo spremeniti ustave — v tem primeru bi bil on predsedniški kandidat. Ko mu je Alfonsín z Olivovskim sporazumom zasadil nož v hrbet, je pričel delati za spremembo provincijske ustave, da bi mogel ponovno kandidirati na guvernersko mesto. Čeprav je zmagal na volitvah, ima v provincijski ustavodajni skupščini opozicija (radikali, levičarska Velika fronta in pa desničarski Ricov MODIN) lastno večino. Duhaldeju manjka pet delegatov. Te si skuša pridobiti zlepa ali zgrda, a mu ne gre.

Nekateri opazovalci trdijo, da bi Alfonsín lahko prepričal svoje delegate, da bi potrdili Duhaldeja. A da tudi Menem potihem želi in tako Alfonsinu namiguje, da bi Duhalde ostal za štiri leta v ozadju: ljubosumen je na njegovo moč in se je tudi boji. S tem pa zadeva še ni končana. Duhalde ima v državni ustavodajni skupščini kar 35 delegatov, ki so mu poslušni, in vprašanje je (strah v vladi), če ne bi prišlo do kakšnega upora v trenutku, ko bo treba dvigniti roko. Če Duhaldeju spodlete vsi načrti, se lahko po svoje maščuje. Nič še ni torej dokončane, zato se Menem kljub prigovarjanju najbližjih sodelavcev noče izneveriti paktu z Alfonsinom. Dogovor z radikali je doslej le še najboljša garancija za mirno dosego cilja ponovne kandidature.

In končno še problem sindikatov. Dejansko nimajo zastopstva v ustavodajni skupščini. In zaman zahtevajo, da bi se sindikalne in delavske zadeve vključile v skupek tistih zadev, ki jih ne morejo zaseči predsedniški dekreti, marveč le redni zakoni kongresa. Nenadoma so se znašli pred dejstvom, da jih nihče ne brani, zato so pričeli pripravljati samoobrambo. Pretekli teden je mehanični sindikat postavil na ulico kar 10.000 manifestantov. Ni še mrtev, kdor se bojuje.

Slovenija danes

Govor zunanjega ministra Lojzeta Peterleta rojakom v Slovenski hiši 7. maja — konec

Kot politik

Ob tem, kar se v Sloveniji dogaja, si pri nas še vedno nastavljam oglejala, včasih celo kriva, iščemo dlake v jajcu, tako da element razdeljenosti še živi naprej, a vendar v nekem drugem okviru. Lažje se je prepirati v svobodni Sloveniji kot prej v Jugoslaviji. A vseeno bi si želeli, da bi bili v nekaterih zadevah bolj enotni in da bi hitreje dosegli kakšne rezultate.

Leta 1990 se ni zgodilo tisto, kar bi si marsikdo želel, da bi se zadeve uredile čez noč in da bi zasijala drugačnost. Vendar se je od tedaj veliko spremenilo. Če bi se le govorilo o komunizmu in njegovi stranki, ki je tudi ni več pod tem imenom, bi bile stvari enostavne. A vmes je skoraj pol stoletja, ki je pustilo svoje sledove v vzgoji, v glavah in marsikomu tudi v rokah. To se pozna v inštitucijah, v učbenikih in tu nas bo čakalo še veliko dela, da se bo kaj spremenilo v glavah ali v podjetjih. Drugače bo treba gledati na posameznika in na njegovo odgovornost. Razvija se nov podjetniški duh, pač prihaja nezadržno novo. Nove zakone sprejemamo mogoče kdaj prehitro — mislim, da imamo povprečje dva zakona na teden —. V prvi rundi smo prevzeli staro zakonodajo, vsaj tisto, ki je bila uporabna, tako da smo imeli za začetek postavljen pravni sistem, sedaj pa kolikor se da hitro zadeve spreminjamo. V proceduri je vrsta zakonov, vanje vključujemo že evropske standarde.

Drugo je gospodarstvo, kjer teče privatizacija in kjer napreduje tudi denacionalizacija. Stvari ne gredo tako hitro, kot bi želeli, a vseeno so številni že dobili nazaj svoja imetja ali odškodnino. Zdravimo banke, kar je ena od ključnih zadev, če hočemo zdravo gospodarstvo, minister Bizjak ima veliko dela s sedanji aferami, ki imajo korenine v preteklosti; marsikaj šele sedaj prihaja na dan.

Letos pričakujemo gospodarsko rast za nekaj procentov, samo gradnja avtocest bi morala prispevati k pozitivni gospodarski rasti. Tretjina industrije kaže lepe znake rasti, tretjina je nekako pri nuli, ena tretjina pa je še v zelo nevarnih vodah. Tu prihaja do normalne gospodarske biologije: zdravo živi naprej, bolno odmira, prej pa se 45 let ne spomnim firme, ki bi propadla.

Ko se ukvarjamo s preteklostjo, obstajajo še zelo odprta vprašanja, ki niso bila rešena niti na ravni deklaracij in ki bi se reševala pod moralnim vidikom. To še ni bilo mogoče v slovenskem parlamentu, a mislim, da enkrat bo, vsaj mi bomo toliko časa pritiskali, da bo, in da bodo ljudje dobili zadoščenje. A ne v prvem ne v drugem parlamentu to še ni bilo mogoče. Je pa to treba narediti, če hočemo vsaj približno popraviti tisto, kar se je zgodilo prej.

Mislim, da Slovenci še nismo čisto do jeli, da imamo sedaj državo, se pa vse bolj utrjuje prepričanje, da smo zgodovinski trenutek izkoristili, kajti sedaj so razmere že nekoliko drugačne, da če bi se danes odločali za osamosvojitve, bi to mogoče ne šlo več. Svet je bil zrahljan za določen čas, sedaj pa se že trdi, kajti izgleda, da ima Evropa samoodločbo za nekaj časa dovolj. Sem vesel, da nam je to uspelo in da smo sedaj država v sedlu. Ko hodim po svetu, ugotavljam da je to dejstvo poživilo Slovence, da je med njimi nova samozavest, in da so sedaj pred nami nove teme. Treba bo postaviti diagnozo, kje smo, oziroma kako je z nami, kaj bomo delali v bodoče. Sedaj smo kot narod in kot država pred novimi

cilji in nalogami. Lahko se zgodi, da se bomo že ob koncu tega stoletja odločali o tem, da vstopimo v polno članstvo v Evropski uniji, kar pomeni, da se bomo morali odpovedati nekaterim razsežnostim naše sedanje suverenosti. Naj povem, da ima Evropa interes, da bi Slovenijo vključili v unijo že med prvimi naslednjimi državami, saj je komisija ugotovila, da je Slovenija tako gospodarsko kot politično zrela, da gre naprej. Prepričan sem, da smo v boljši poziciji kot druge države, ki si želijo vstopiti v Evropsko unijo. Seveda so izzivi gospodarske, politične in duhovne narave. Če smo previharili v teh stoletjih vojske, okupacije, delitve ozemlja, upam, da bomo v teh novih okoliščinah znali najti prave odgovore na nova vprašanja. Moramo sedaj živeti kot nacija, kot narod, ki ima državo, in država narekuje nekoliko drugačno obnašanje kot prej. Sedaj moramo nastopati iz suverene države državne samozavesti.

Izseljenstvo bo v tem času posebej pomembno za Slovenijo. Seveda pa se ne bomo ukvarjali s takšnimi vprašanji kot prej: kdo je sovražnik, kdo je za kaj kriv, kdo tega ali onega ne mara. Sedaj smo državljani te države, z enakimi pravicami, poklicani, da peljemo to državo in ta narod naprej. Včasih sem slišal, češ da bo naboj Slovencev v Argentini nekako izginil, da ni več pravega humusa za vztrajanje, za politično in kulturno delo. Mislim, da to ni res, da se je sicer nekaj spremenilo, a poslanstvo ostane, odgovornost ostaja, možnosti se večajo. To, kar ste vi dosegli tukaj, ta vaša izkušnja živeti med drugimi, bo Slovincem marsikje, tudi doma, prišla prav.

Ko danes govorimo o takozvani globalni vasi, moramo govoriti o tem, kar dr. Kremžar imenuje univerzalno slovenstvo. Lahko bi rekli tudi globalno slovenstvo. Tukaj je čas za nove koncepte, za nove dejavnosti, mogoče tudi za nove institucije, predvsem pa za novo in močnejšo povezanost med vsemi deli slovenskega narodovega občestva. V tem smislu čuti slovenska država svojo dolžnost, da za to povezovalno skrbi in jo čim bolj pogloblja.

Slovenija je danes drugačna tudi po vaši zaslugi — v Ljubljani in po Evropi pojejo Finki, v Sloveniji živi sedaj že okrog 50 argentinskih Slovencev, ki bi radi pritegnili še kakšne druge, vsako leto nas obiskuje RAST, vsako leto je čedalje več kontaktov — saj ste nekateri že kar malo utrujeni od vseh obiskov in novih pobud in ponudb. Vesel sem tega, da vsak hoče priti v Argentino, a vsem priporočam potrpljenje, saj imajo tudi v Argentini svojo mero. Mislim, da je dobro, da je do tega pritiska prišlo, saj marsikdo — ne bom rekel spreobrnjen — pride pa spremenjen nazaj. Vesel sem tudi povečane frekvence vaših obiskov v Sloveniji.

Pričenja se drugačno življenje, rekel bi kar — prešerno življenje. To besedo imam rad. Ko premišlujem po avionih, kaj se nam je zgodilo, mislim, da bi morali biti mi pravzaprav veseli ljudje, in spadam med tiste, ki se veselijo nad tem, kar nam je uspelo in želim iz tega delati tudi naprej.

Kot krščanski demokrat

Kot krščanski demokrati imamo to priliko, da je bilo dosti tavanja po puščavi ali igre, ki smo jo lahko gledali le od zunaj. Želimo biti tam, kjer se odloča, kjer prihaja do sprememb, seveda pa ne moremo s 16,8% spremeniti cele države. Za vsak projekt je treba dobiti 51%. Marsikdo misli, da se to da dobiti tako, da udariš po mizi, a to

nič ne pomaga: treba je biti zdraven, treba se je boriti, prepričevati. Narobe bi bilo, če bi čakali, da umre zadnji komunist. Želim delati sedaj, ko se Slovenija preobraža, ko je treba sprejemati nove zakone, ko se je treba boriti za nove vrednote. Saj veste, da je politika umetnost možnega. Mi smo marsikaj že izvedli, prav z ozirom na temeljne točke našega programa, naj gre za družino, za vprašanje preteklosti ali gospodarstvo, naj gre za kmečko vprašanje. Tako mislimo delati naprej, zdaj se trudimo, da bi razvili samo koalicijo z liberalnimi demokrati in mislimo, da dobro kaže. Če bi SLS bila pripravljena iti zraven, nimamo nič proti. Mislimo, da je treba skrbeti za stabilne politične razmere v Sloveniji in da bi bilo nespametno, da bi poglobljali bipolarnost. Mislimo, da je bolje, kot da odpremo notranje fronte, skušamo najti skupni jezik, da zbetoniramo temelj slovenske države. Prejšnja koalicija je prispevala k stabilnosti. Če bosta samo dve stranki, bo tukaj drugačna zaveza in se ne bo dalo v parlamentu odločati enkrat na levo, enkrat na desno, in bosta morali obe stranki držati tudi drugačno disciplino v parlamentu. Sedaj tečejo pogajanja o gospodarskih in o političnih zadevah, o posameznih zakonskih rešitvah in upam, da bomo našli skupni jezik. So pa stvari, kjer tega pač ne bo in bomo delali tisto, o čemer se bo dalo pogovoriti.

SKD je edina krščansko demokratska stranka na prostoru bivšega socializma, ki je izboljšala volilne rezultate od prvih do naslednjih volitev. Imamo okoli 365 krajevnih odborov, praktično v vsaki bodoči občini imamo svoj odbor, politična zavest se prebujajo. Posebej skrbimo za znanje, ker vidimo, da smo marsikje še bolj ljudstvo kakor pa stranka in se seveda pol stoletja napačnega razvoja pozna. Danes mladi krščanski demokrati uspešno razvijajo svojo politično linijo.

Politična slika v Sloveniji se je malo bolj

poenostavila, s tem da so se liberalni demokrati združili s socialistično stranko, zelenimi in delom demokratov. Videli bomo, kako bo to funkcioniralo, kar utegne biti še zanimivo. Smo pa nekoliko nesrečni: kjer bi človek najbolj pričakoval, ne pride do združevanja političnih sil. Tako imamo dve stranki, ki nagovarjata iste ljudi ter imata enaka izhodišča. SLS im program prepisan od nemške CDU, oni so v opoziciji, mi v poziciji. Na terenu je še vedno veliko volje in želje, da bi šli obe stranki skupaj in na tem bomo še naprej delovali. Če rečem z ne posebej dobrimi izrazi, levica je prišla skupaj, liberalno misleče stranke so šle tudi skupaj, na „desni“ pa do tega združevanje še ni prišlo.

Za konec

Dalo bi se še veliko povedati, da je država lepša, da je Slovenija čedalje bolj bela, živahna, da obnavljamo kulturne spomenike.

Delali bomo naprej, morali bomo obdržati temperaturo v svetu, kjer nas poznajo kot varno, stabilno, uspešno in lepo državo. Letos je že prišlo 20% turistov več kot lani. Delali bomo za to, da bo Slovenija prepoznavna politična enota. Kar se da, bomo vzdrževali stike s Slovenci po svetu, marsikje še vedno odkrivamo društva, za katere nihče ni vedel. Srečujem ljudi, ki prej z Jugoslavijo niso hoteli nič imeti, sedaj pa ponujajo svoje znanje, svoje zveze, svoje usluge, tako da na tem delu povezovanja Slovencev po svetu čaka še kar zahtevno delo. Mislim, da ima Slovenija lepo prihodnost, če bo znala zavarovati tisto, kar je treba zavarovati od svojih nacionalnih vrednot, če bo iskala v politiki predvsem tisto, kar vodi v dialog in skupne projekte, ne pa v kake nove nepotrebne konfrontacije. Seveda pa dialog ne pomeni, da pozabiš na načela, ki ostanejo trdni temelji vsak dejavnosti. Mislim, da bomo napredovali, če bomo stavili predvsem na kvaliteto. Pravimo v šali po svetu, da smo butik-država. Butik je namreč nekaj prijetnega, če ni predrago. Dobiš veliko stvari v majhnih količinah visoke kvalitete. S tem imamo kar lep ugled v svetu.

Zelo sem vesel, da sem bil lahko še enkrat med vami, in najlepša hvala za pozornost.

Členi verige smo...

Nad. s 1. str.

zmožna žrtev, če se ji da spoznati njih smisel. Naloge so seveda druge, zavzetost je pa lahko ista kajti danes gre, tako kot takrat, za slovenstvo, ki je obojim draga vrednota.

Torej gre pri vsem za ljubezn do slovenstva. Ta ljubezen pa naj bi bila aktivna, vsakodnevna, ne samo sentimentalna, preteklost obujajoča. Biti mora, in je lahko, podanašnja, moderna, zazrta v prihodnost. Vemo, da ni vedno vse prav v naši skupnosti, vemo, da so pomanjkljivosti, včasih precej vidne, a vse to je mogoče premostiti z živo zavestjo skupnega cilja, ki je pred nami.

Pri vsem tem poslanstvu in vrednotah pa je v Domu, kot v vsaki hiši, potrebno prijateljstvo. Brez tega olja, ki blaži medsebojno trenje, je vsako podjetje težavnejše. Človeška skupnost, ki hoče živeti kot taka, je nadvse važno skupno podjetje, ki zasleduje nek skupni cilj. Če smo si kot sonarodnjaki blizu po izvoru, jeziku in skupnih ciljih, pa smo si lahko še bližji, če je med nami prijateljstvo. To je ključ, ki odpira najrazličnejša vrata, predvsem vrata srca, ki so včasih tako rada zapahnjena. Tudi v svetnem merilu velja prisposoda iz današnjega evangelija o trti in mladikah. Brez skupne

povezanosti v Domu in brez medsebojnega prijateljstva ne bo pravih uspehov.

Mnogo sadov ste v tem Domu že obrodili in jih še boste, če boste ostali med seboj povezani in čvrsto pritrjeni na Trto z veliko začetnico, brez katere ne morete ničesar storiti. Pričvrščeni pa moramo vsi biti tudi na trto našega rodu in kulture, ki nam je po Slomškovih besedah ključ do zveličavne omike.

„Sreča — up človeka.“ Danes ne bi govorili o vrednotah, če bi morali šele iskati, kje je sreča človeka, morali bi jih šele iskati. Že v petem desetletju našega življenja v zdomstvu živimo iz njih. Kot narod pa iz njih živimo že tisočpetsto let in s Stvarnikovo pomočjo tudi uspevamo in z upravičenim pogumom v srcu mladostno načrtujemo prihodnost.

Dragi rojaki! Preteklost in prihodnost se združuje v nas. Členi verige smo, ki vežemo oba konca. Oba sta težka. Preteklost zaradi sivih dni, ki smo jih osebno in kot narod preživeli, bodočnost zaradi odgovornosti, ki nas še čakajo. Mi vsi smo na tem mestu in v tem času vez med obema, in smo odgovorni prav za to: za ta kraj in za ta čas. Tudi za skupnost, ki se zbira v tem Domu, so dolžnosti, ki jim mora biti kos in ki jim z božjo pomočjo tudi bo.

„Ženska naj ostane zvesta sama sebi in ohrani svoje tipične ženske lastnosti“

Pogovor z svetovalko zunanjega ministrstva Matejo Maček

Kaj je vaše delo kot svetovalka v Ministrstvu za zunanje zadeve?

Zaposlena sem v Sektorju za Slovence po svetu, ki deluje v Ministrstvu za zunanje zadeve. Trenutno je sektor, ki ga vodi državni sekretar prof. dr. Peter Vencelj, eden od notranjih organizacijskih enot ministrstva, v parlamentu pa je v postopku zakon, ki bo spremenil položaj našega sektorja. In sicer naj bi postali organ v sestavi ministrstva — Urad za Slovence po svetu ali Državni sekretariat, kar bi pomenilo malo večjo stopnjo samostojnosti in bi tudi v bodoče zagotavljalo kontinuirano delo in skrb za vse Slovence, ki so razstreseni po svetu.

Moje delo je, ker sem pač po poklicu pravnica, najprej predvsem urejanje pravnih vprašanj za Slovence, ki živijo zunaj meja matične države Republike Slovenije. Pretežno so to problemi v zvezi z državljanstvom, denacionalizacijo, socialnimi in pokojninskimi zadevami, slovenskimi dokumenti in podobno. Seveda mi nismo pristojni za reševanje teh zadev, vendar lahko ljudem vseeno svetujemo in jim pomagamo, saj se je mnogokrat resnično težko znajti. Ker pa nas v sektorju trenutno ni zaposlenih dovolj, je moje delovno področje tudi delo za zdonce v Evropi in izseljenke po vseh celinah sveta. Tu gre za sodelovanje, povezovanje in pomoč Slovincem, ki jih je življenjska pot iz različnih vzrokov popeljala v svet. Moje delo je resnično zelo pestro, tako da je težko v nekaj stavkih povzeti vse, kar mi pride na delovno mizo v reševanje.

Predvsem pa želim, da bi preko delovanja našega sektorja Slovenci po svetu začutili, da smo tu — doma ljudje, ki smo zadolženi, da pomagamo vsem, ki čutijo, da so del slovenskega naroda, ne glede na to kje živijo.

Kdaj se je vzbudilo v vas zanimanje za javno delovanje?

Kar se spominjam sem bila vedno tam, kjer se je kaj pripravljalo, organiziralo, ustvarjalo. Mama mi pripoveduje, da sem že v vrtcu pri vseh proslavah in podobnih zadevah vrtela jezik in je bilo naporno tudi za vzgojiteljico, ko sem na vsak način želela dodati svoje pri pripravljanju kakega programa. Že v osnovni šoli sem se vključila v župnijsko delo (branje pri sveti maši, pevski zbor ipd.), v šoli pa sem sodelovala v veliko kroških, šolski hranilnici, Rdečem križu (mislim, da sem le pri Zvezi pionirjev in Zvezi socialistične mladine Slovenije manjkala). V srednji šoli se je to moje delo samo nadaljevalo, vključila sem se v mladinsko veroučno skupino, kjer smo pod vodstvom duhovnika pripravljali različne stvari (spokorna bogoslužja pred velikimi prazniki, postavljanje neobičajnih, neklasičnih jaslic — kar je včasih dvignilo nemalo prahu), v župnijsko karitativno delo, poučevanje verouka v birmanskih skupinah in malih skupinah 8. razreda. pri tem sem vedno znova občutila, kako zadovoljen si, ko narediš nekaj samo za druge.

Kateri so bili prvi vaši koraki v političnem delu?

Prvo bi rada povedala, da svojega dela ne pojmem, kot ozko politično delovanje. Menim, da je moje sedanje delo na Ministrstvu za zunanje zadeve predvsem strokovno delo in mislim, da sem strokovni delavec ministrstva in ne politik. Gotovo pa se vsakodnevno srečujem tudi s politikom, saj morata stroka in politika, vsaj po mojem

mišljenju, delati z roko v roki.

Če pa razumem vaše vprašanje širše pa mislim, da se je moje javno delovanje (če odmislim delovanje v šolskih organizacijah) začelo v času študija in sicer na Medškofijskem odboru za študente (MOŠ). Ta odbor je povezoval vse študentske veroučne skupine Slovenije — iz vseh treh škofij. Sam odbor so sestavljali iz vsake škofije predstavniki študentov, izobraženec in voditelj študentske pastore, po sami funkciji pa še urednik časopisa Tretji dan (še prej Bilten), medškofijski asistent za študente in tajnik. Zadnja dva sta bila izvoljena na plenumu vseh skupin, ki je bil vsako leto jeseni in sicer za mandatno dobo, ki jo je določal statut.

Sodelovala sem tudi pri zasedanjih Pastoralnega občnega zbora ljubljanske nadškofije.

Lahko poveste kaj o svojem delu med katoliškimi študenti?

V času študija na Pravni fakulteti sem začela sodelovati pri MOŠ, kjer sem bila tudi dva mandata zapored, skupno štiri leta tajnica MOŠ. Študentska leta so bila tako resnično pestra. Sodelovala sem pri prirejanju teološkega tečaja in drugih predavanj, okroglih miz, novoletnih romanj zaupanja in sprave, vsakoletnega septembrskega srečanja slovenske verne mladine v Stični, peš romanja na Ptujsko goro in Brezje ob zaključku študijskega leta, Taizejskega srečanja, ki je bilo maja 1987, Draveljskih srečanj in Mladinskega verskega tabora. Natresla sem le najvažnejše prireditve. Koordinirali smo tudi duhovne weekende, duhovne vaje, duhovne obnove. Vendar smo se ukvarjali tudi s čisto praktičnimi zadevami, od tistih, ki so povezane z izdajanjem časopisa, zbornikov in samo organizacijo, do pomoči študentom, ki so prišli študirat v Ljubljano in so iskali sobe.

To so bili časi, ko smo bili „opozicija“ in menim, da so MOŠ in študentske skupine opravile pomembno poslanstvo. Težko je v nekaj vrsticah opisati vse naše delo in vzdušje, ki smo ga doživeli npr. na jesenskih teoloških tečajih na katerih so predavali tudi sedanji politiki, filozofi, psihologi, teologi in drugi strokovnjaki — duhovniki in laiki, ko se je v dvorani Teološke fakultete v Ljubljani zbralo toliko ljudi, da so ljudje drug ob drugem stali tudi v predverju in na dvorišču. Ali pa občutki,

ko smo v dolgi koloni iz šentviške cerkve ponoči romali na Brezje, da se zahvalimo ob zaključku šolskega leta.

Predvsem mislim, da je bila naša naloga, da na nek način koordiniramo in sooblikujemo mladinsko in študentsko pastoralno, saj te življenje in delo v eni od takih skupin resnično oblikuje in pomaga pri osebnosti rasti.

V Argentini je z zakonom določeno razmerje moški — ženske na političnih mestih npr. v parlamentu. Kako je v Sloveniji?

Takega zakona v Sloveniji nimamo in v najvišji politiki je razmerje tako, da so ženske resnično v manjšini. V državnem zboru imamo nekaj poslank, v Državnem svetu le eno svetnico, v vladi eno ministrico, na ministrstvih nekaj državnih sekretar. Res pa je, da je veliko žensk zaposlenih v državni upravi. Zakaj je razmerje tako, je gotovo večplastno vprašanje. Gotovo pa je nekaj tudi ostanek miselnosti, da je politika pač moška zadeva. Gotovo pa za tako stanje niso krivi samo moški, kot se mnogokrat prikazuje, ampak tudi ženske same.

V Argentini se veliko advokatov posveča politiki. In v Sloveniji?

Tudi v Sloveniji je v politiki veliko pravnikov, odvetnikov manj. Vendar pa je poklicna struktura naših politikov zelo pisana: od politologov, kulturnikov, do inženirjev različnih tehničnih strok, profesorjev, zdravnikov, agronomov in še bi lahko naštevale.

Kako gledajo v Sloveniji moški na svoje vrstnice v politiki?

Na to vprašanje bi težko odgovorila na splošno. Mislim, da je to od primera do primera različno, odvisno od posameznega človeka, res pa je, da se mnogokrat od žensk zahteva več. Ob tem sem se spomnila na angleški rek: „Težko je biti ženska: razmišljati moraš kot moški, izgledati kot mlada manekenka, se obnašati kot dama in delati kot konj.“ No, to le za hec, vendarle je tudi v tem malo soli.

Sama ne morem reči, da bi zaradi tega, ker sem ženska, imela kakšne težave. In s svojimi sodelavci lepo sodelujem.

Katere lastnosti naj bi imela ženska, ki se posveča političnemu delu?

O tem bi se dalo razpravljati. Zdi pa se mi, da je najvažnejše, da ostaja ženska — taka kot je, zvesta sama sebi in da ohrani svoje tipične ženske lastnosti. Ženska intuicija tudi v politiki ne more škodovati. Nasprotno!

Kako bi ocenili svoj obisk med Slovenci v Argentini?

Na kratko: prečudovito, a prekratko. Resnično sem vesela, da sem smela spoznati vašo skupnost, toliko čudovitih ljudi, ki so me navdušili s svojo zvestobo in ljubeznijo do slovenstva. Že po sorodnikih in prijateljih sem bila s Slovenci v Argentini tesno povezana od otroštva. Sedaj pa je tudi moja službena dolžnost, da mi „srce utripa za naše ljudi“, ki živijo pod Južnim križem in z obiskom v Argentini se mi je izpolnila dolgoletna želja, da sama občutim utrip vaše skupnosti. Svoje vtise šele urejujem, a vem, da teh tednov v Argentini gotovo ne bom pozabila celo življenje. Na tem mestu se bi rada še enkrat zahvalila vsem skupaj in vsakemu posebej za vso pozornost in

gostoljubje, s katerim ste nas sprejeli.

Ste pri tem spoznali kake nove potrebe ali probleme Slovincem po svetu?

Ne morem reči, da sem se srečala z novimi problemi, ki težijo življenje Slovincem, ki živijo daleč do domovine (že to dejstvo boli, mar ne?), sem pa jih bolj natančno začutila in doumela v razsežnosti, ki jo daje možnost spoznati življenjsko okolje, ki težave tudi pogojuje. Veliko lažje bom sedaj delala, saj določene stvari doživim in občutim in jih ni moč „stlačiti“ v še tako natančno analizo, poročilo ali informacijo. Preprosto je potrebno osebno izkustvo ter doživeti in zato marsikaj tudi lažje razumem.

Priznati moram, da sem imela po priporočanju in dosedanjih stikih (zasebnih in službenih) določeno predstavo o slovenski skupnosti v Argentini (predvojni in povojni emigraciji) in je živ stik v času obiska te moje predstave samo potrdil.

Kako porabite svoj prosti čas?

To je pa težko vprašanje, ker bi najprej morala definirati, kaj je prosti čas. Poleg službe imam namreč še veliko drugih zadovolžitev: tu pa tam znanecem in prijateljem pomagam pri kakšnih pravnih zadevah (sedaj npr. pri denacionalizacijah); vodim cerkveni otroški pevski zborček na šentviški podružnici na Glincah (cerkvena sv. Antona je v neposredni bližini Brezarjevega brezna) in trinajst osnovnošolcev (od 2. do 7. razreda), ki prepevajo v zborčku mi vzame veliko časa. Pred prazniki pripravljamo božičnico, za materinski dan zahvalno proslavo, in poskušamo ne samo s petjem poživeti bogoslužno leto. Ob tem pa mora biti kaj veselja (izlet, igre ipd.). Zelo rada grem tudi na klepet k prijateljem (to, da rada govorim, ste najbrž že sami opazili), na izlet v naravo in pa rada berem in prepevam.

Ali bi se vrnili ponovno na obisk k nam? Zakaj?

Seveda, Upam, da bom še kdaj prišla v Argentino, saj sem se res prijetno počutila med vami. Le časa sem imela premalo. In zato bom morala priti še med vas, da se srečam in pogovorim z vsemi, za katere v času tega obiska nisem imela časa in morada tudi, da spoznam argentinski Buenos Aires tudi v drugih pojavnih oblikah, kot so ceste in za naše razmere ogromne razdalje.

Pogovarjala se je dr. Katica Cukjati

Mogoče bi vas zanimalo vedeti, da...

— da je bila na knjižnem sejmu v Frankfurtu predstavljena antologija 45 hrvaških emigrantskih pisateljev...

— da je pri založbi Studio Tresi v Pordenonu — v zbirki tridesetih znamenitežev Furlanije - Julijske krajine — Boris Pahor izdal svojo italijansko knjigo o pesniku Srečku Kosovelu...

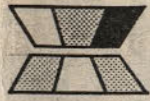
— da je v Organizaciji združenih narodov zastopanih 40 držav, ki so manjše od Slovenije...

— da ima Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani (NUK) 118 zaposlenih in hrani okrog 2 milijona knjižnih enot...

Mladika, Trst, št. 4

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

LJUBLJANA — Slovensko zdravniško društvo je predstavilo dve novi knjigi. Naš Ambrož je spisala dr. Alenka Vojska-Kušar in govori o avtističnih otrocih in odnosu do njih. Dr. Borut Banič pa je pripravil Zdrav otrok. V knjigi skuša vzbuditi staršem zavest, da za zdravje svojih otrok lahko najbolje najprej poskrbimo sami.

SLOVENJ GRADEC — Prvi slovenski simpozij o endoskopski kirurgiji so pripravili v domači bolnišnici. Obravnavali so razvoj in novosti minimalnih invazivnih posegov v kirurgiji, ginekologiji, urologiji in torakalni kirurgiji. V Sloveniji obvlada endoskopske kirurške posege kakih sto zdravnikov, ki so s to tehniko izvedli na žolčnikih že 2.600 operacij.

LJUBLJANA — Dirigent Marko Munih je praznoval tridesetletnico svojega umetniškega delovanja. Skupaj s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Slovenskim komornim zborom in Consortium musicum s solisti je v Cankarjevem domu predstavil Sonetni venec skladatelja Lucijana M. Škerjanca. (Mimogrede omenimo, da je Simfonični orkester RTVS z Muniho-vim dirigiranjem pogosto slišati po buenosaireskih radijih).

KOPER — Vedno več Albancev skuša prekoračiti slovensko-hrvaško mejo na potih končni postaji — Italiji. Večina ima vize za Hrvaško, včasih tudi za prehod v tretjo državo, na primer na Madžarsko. Vendar se v Kopru „premisljijo“ in iščejo razne načine, kako bi vstopili v Italijo. Pri tem seveda pridejo v poštev vodniki čez zeleno mejo, ki zaslužijo lepe denarce, čeprav Albanci zaradi obubožanosti ne spadajo med petične potnike, kot so na primer Kitajci ali Filipinci.

PORTOROŽ — Prince International Cruises (slovenski naslov: Turistični pomorski prevozi) je nova pomorska družba za prevažanje potnikov, ki jo sestavlja osem slovenskih podjetij. S tem je bil rešen problem katamarana Prince of Venice, ki ga Kompas International ni mogel odplačati avstralski banki Efic. Lani je Beneški princ prepeljal med Portorožem in Benetkami 15 tisoč potnikov, letos pa naj bi jih že 17.000. S tem naj bi podjetja ne imela večjih problemov odplačati dolg, ki znaša — do aprila 1998 — 1,36 milijona dolarjev.

KOPER — Postavili so temeljni kamen za Tonicity center, ki ga bodo gradili med štiri in sedem let. V njem naj bi imelo sedež čez 150 podjetij iz Daljnega vzhoda, ki vidijo v Kopru odlično odsokočno desko za prodajo njihovega blaga na celotnem evropskem trgu.

LJUBLJANA — Veterinarska služba RS je s pomočjo lovskih družin in veterinarskih zavodov organizirala cepljenje proti steklini skoraj po celi Sloveniji. Cepivo je položeno v ploščice pet krat pet centimetrov, debelih dva centimetra, ki močno dišijo po ribah. Uporabili so kakih 50 tisoč ploščic, namenjenih predvsem lisicam, med katerimi se steklina rada širi.

RADENCI — Iz izgubo jugoslovanskega trga je tudi radenska mineralna voda morala iskati, komu prodati svojo slatino. Letos se njen napor že obrestuje; največ so izvozili v Avstrijo, Nemčijo in Italijo, pogodbo so podpisali z Madžarsko, pa tudi prodaja v Singapur se obeta. Možnosti prodaje se večajo s polnjenjem v nepovratne plastenke, ki jih zdaj tudi sami izdelujejo.

LJUBLJANA — Po Delovi košarici sodeč porabi družinski član po 268 SIT na dan za hrano (in pijačo). V primerjavi s košarico izpred šestih mesecev znaša podražitev trinajst odstotkov.

LJUBLJANA — Slovenski letalski prevoznik Adria Airways je lani prepeljal 430 tisoč potnikov in 4.200 ton tovora in pošte.

Prihodek je bil, v primerjavi z letom 1992, za eno eno tretjino višji. Trenutno je v veljavi poletni vozni red, po katerem vozijo letala v Frankfurt kar dvakrat na dan, v München, Zürich in Skopje vsak dan, v Tirano in London petkrat na teden, v Pariz in na Dunaj štirikrat tedensko, v Rim trikrat na teden, v Moskvo dvakrat in enkrat na teden v Leipzig. S Splitom je v načrtu šest poletov na teden, vendar hrvaške oblasti niso še odobrile voznega reda. Redne čarterske proge prevažajo potnike v Antalyo, Barcelono, Lerno, Reggio di Calabria, Catano, Krf in Mali Lošinj. Adria uporablja le brniško letišče; mariborsko bazo so ukinili in prepeljujejo štajerske in prekmurske potnike z avtobusno službo.

MENGEŠ — Ignac Zaletelj je izdelovalec kitar. Pripravil je razstavne koncerte svojih unikatnih izdelkov, na katerih so igrali bolj in manj znani kitaristi raznih glasbenih vej in skupin. Na enem je nastopil 16-članski kitarski ansambel Glasbene šole Franca Šturma, na drugem pa Tomaž Domicelj s Projektom Triglav in Vlado Kreslin.

LJUBLJANA — Od prašiča do rakete je naslov videokasete, ki jo pripravlja skupina Agropop. Posnili bodo dvanajst najbolj uspeli Agropopovih videospotov. Predstavili naj bi jo v vseh boljših kinematografih Slovenije.

LJUBLJANA — Do 9. maja je bil javni čas za kandidate varuhe (ali varuhinje) človekovih pravic. Ta naloga ali naslov je mišljen v 159. členu slovenske ustave; imel bo proste roke in bo poročal državnemu zboru z rednimi letnimi ali posebnimi poročili. Kandidate je bilo treba prijaviti na urad predsednika republike, vendar so kandidati morali dati svojo pismo izjavo, da sprejemajo kandidaturu. Predsednik potem izbere kandidata in ga predstavi v izvolitev z dvotretjinsko večino vseh poslancev državnega zbora (dobiti mora vsaj 60 glasov). Med neuradnimi kandidati je bila tudi salezijanska sestra Vida Žabot, znana po tem, da je v vasi Razkrižje učila verouk v slovenščini in bila proglašena za Ženo leta 1993.

ZAVRATEC — Leta 1960 je bilo skrivaj zazidanih v bunker iz druge svetovne vojne 69 sodov z radioaktivnimi odpadki. Te odpadke so zbrali na Onkološkem inštitutu, ko se je zgodila nesreča in kontaminirala prostore z vsebino radijeve igle. Sicer občasne meritve strokovnjakov inštituta Jožef Stefan kažejo, da niso alarmantne, vendar Zavratčani zahtevajo od republiških oblasti izpolnitev raznih napovedi in obljub, da bodo sode z nevarnimi snovmi odpeljali v kako odlagališče ali v reaktorski center v Podgorico.

LENDAVA — V opekarno v Dolgi vasi so pred enim letom uvozili 250 ton industrijskih odpadkov iz Avstrije, da bi jih za mali denar v njihovi peči požgali. Ker so se krajani uprli temu, so republiške sanitarne oblasti šele sedaj odobrile sežig, ki pa bo tudi zadnji. Prejšnje vodstvo opekarne je namreč nameravalo sežgati vsega skupaj kar 2.000 ton odpadkov.

KOBARID — Kobariški muzej, ki hrani primerke s soške fronte iz prve svetovne vojne, je moral oddati Mirójev kipeč Ženske lepi prsi, ki ga je prejel kot znak, da je bil izbran za Evropski muzej leta. Leto je prišlo naokoli, naslov bo doletel drugo muzejsko hišo, na mesto kipca pa bodo v kobariškem muzeju postavili njegov holografski posnetek.

GORNJA RADGONA — Če bo šlo vse po načrtih, bo radenska izvozila letos 42% proizvedene mineralne vode. V prvih treh mesecih letos, so izvoz v Nemčijo povečali za 8 procentov, v Italijo pa kar za 18 procentov. Tako bodo med najuspešnejšimi polnilnicami na svetu.

Osebne novice

Krst: V soboto, 21. maja, je bila krščena v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi Tatjana Grbec, hčerka Marjana in Marte roj. Rozina. Botra sta bila Aleksander Grbec in Ani Koprivnikar por. Rozina. Krstil pa je Mirko Grbec.

Čestitamo!

Občni zbor

V ponedeljek, 24. aprila je bil letni občni zbor Slomškovega doma. Odbor s predsednikom lic. Marjanom Schiffrerjem na čelu je podal poročila o delu v pretekli poslovni dobi. Iz poročil so bili razvidni vsi dosežki pa tudi težave, s katerimi se bo moral spoprijemati odbor pri vodstvu Doma. Predsednik se je v svojem nagovoru zahvalil odbornikom za sodelovanje in izrazil veselje, da se vedno več mlajših vključuje v delo in prevzema funkcije v odboru.

Sledile so volitve novega odbora, na katerih je bil s tajnim glasovanjem z veliko večino izvoljen naslednji odbor Slomškovega doma: predsednik Marjan Loboda ml., podpredsednica Saša Zupan-Omahna, tajnica prof. Neda Vesel-Dolenc, podtajnica Mojca Zabukovec-Majhen, blagajnik cont. Gregor Hribar, podblagajničarka Marjeta Javoršek, kulturni odsek: Marko Selan, Tone Rode in Alenka Prijatelj-Poznič, gospodarski odsek: Jernej Tomazin, Tone Kastelic in Marjan Jeriha, socialni odsek: Rudi Potočnik in Lenčka Zupan-Malovrh, športno-rekreacijski odsek: inž. Matjaž Omahna, Ciril Loboda in Karla Malovrh-Jakoš, prireditveni odsek: Pavla Kovač-Škraba in Anči Kočar-Levstek, nadzorni odbor: Herman Zupan in Božidar Fink. Slovensko šolo zastopa v odboru Lenčka Zupan-Malovrh, odsek Zveze žena in mater Pavla Kovač-Škraba, odsek SDO Lučka Vombergar, odsek SFZ Sandi Žužek in dušno pastirstvo župnik Jože Škerbec.

Novoizvoljeni predsednik Marjan Loboda ml. je povabil vse članice in člane k sodelovanju, nato pa je izrekel priznanje lic. Marjanu Schiffrerju za vse delo, ki ga je opravil za Slomškovo dom.

SLOVENC NA KOROŠKEM

CELODNEVNA OSKRBA: Šolsko leto 94/95 bo prineslo možnost za oskrbo otrok 1. razreda Zvezne gimnazije in Zvezne realne gimnazije za Slovence v Celovcu. Urnik bi bil vsaj do 16. ure, najdalje pa do 18. ure. Poleg rednega pouka ima na razpolago 2 do 4 ure tedenskega pospeševalnega pouka za predmete s šolskimi nalogami: slovenščina, nemščina in matematika, od 3. razreda dalje tudi angleščina, v preostalem času bodo otroci deležni osebne pomoči pri učenju, pri igri in pri smiselni zabavi. To velja za šolo in za dijaške domove. Oskrba ne bo brezplačna, tudi vsebuje kosilo v enem od dijaških domov. Če bo vsaj 17 prijav, bo ta oskrba pod pogojem, da jo Deželni šolski odbor odobri. Po zakonu je predvidena oblika celodnevne šole, v kateri je bil redni in obvezni pouk razdeljen na dopoldanski in popoldanski čas. Ta zakon ni izvedljiv za Zvezno gimnazijo in Zvezno Realno gim-

Odsek Zveze Slovenskih mater in žena

V Našem domu v San Justu že dalj časa deluje odsek Zveze Slovenskih mater in žena.

Mesečne seje nas vedno bolj povezujejo in tako skupaj pripravimo delo za celo leto. Vsako leto pričenjamo s pletenjem butaric za cvetno nedeljo in vencev za bolj važne praznike kot obletnica Doma in tudi obletnica Balantičeve smrti.

Velikonočni zajtrk, priprava prostorov, miz, blagoslov jedil in potic, je bilo delo naših žena. Žrebale smo tudi čokoladni pirh, ki so nam ga podarili, za kar se prav iskreno zahvaljujemo.

Ob pognjenih mizah in skupaj z znanci, prijatelji in domačimi smo doživeli lep popoldan ob video o Sloveniji in čaju ter dobrotah, ki so jih pripravile žene. Zelo lepemu številu, kjer je bilo tudi veliko mladine, je govoril dr. Stariha o aids (sida) in mamilih.

Ob 27. obletnici Zveze žena in mater, katere so organizirale koncert, smo tudi iz San Justa pomagale s pripravo čaja in dobrot.

Pri obletnici Našega doma smo imele na skrbi pripravo prostorov in postrežbo za kosilo. Zvečer smo prodajale razna jedila za prigrizek.

Skupaj z našim duhovnim vodjem T. Bidovcem in ženami iz Ramos Mejije in Morona smo romale k Mariji v San Nicolás; iz San Justa jih je bilo 44, vseh skupaj pa 80.

Za materinski dan smo počastile vse mamice z rdečo vrtnico in izročile šopek najstarejšim mamam našega okraja.

Drugi romarski obisk je bil v La Plato k cerkvi Maria Rosa Mística. Ogledale smo tudi druge tamkajšnje zanimivosti.

Vedno obiskujemo naše bolnike in ostarele.

Tudi izrekamo čestitke vsem mamam ob rojstvu novega člana družine; v tem letu je bilo 15 novorojenčkov.

Sestavile smo skupaj z mladino seznam oseb, ki bi bile pripravljene darovati kri za naše bolnike ali katero koli drugo pomoč.

nazijo v Celovcu, ker bi se za tako merilo morali odločiti starši in učitelji z dvotretjinsko večino in za vso nižjo stopnjo. Če se ne sprejme celotno obliko šolanja, bi to pomenilo izstop iz šole.

PRORAČUN: 1994 bo pustil v Železni Kaplji primanjkljaj v višini 6,4 mil. šilingov. Dohodki bodo 96,4 mil. šilingov in izdatki 103, 1 mil. šilingov. S tem denarjem bo občina financirala gradnjo kanalizacije, izgradnjo zdravilišča in kopališča na prostem. Na Rebrci bodo gradili vodovod, vzdolž Bele pa kolesarsko pot.

TISCHLERJEVA NAGRADA: Po vrsti je že XV. in KKZ in NSKS sta jo podelili Zvezi slovenskih zadrug zaradi uspehov pri razvijanju slovenskega združništva na Koroškem in pri uveljavljanju na področjih sodobnega gospodarstva ter za zasluge pri krepitvi gospodarske osnove in ohranitvi samobitnosti slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

MALI OGLASI

ANGLEŠČINA - Individualni in skupinski tečaji - Predstavništvo University College (Londonska univerza) English Phonetics Summer Course. Letošnji datum: 1 do 13. avgusta. Mila Hribar, tel in fax 627-4242, tel.: 651-5354 po 18. uri.

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. Gabrijela Marolt - Tel. 664-1656.

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okoli. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure. - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.: 382-1148

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

SPOMINSKA PROSLAVA ZVESTIH

5. JUNIJA 1994
OB 16. URI

SLOVENSKA HIŠA
BUENOS AIRES

- Koncelebrirana sveta maša
- Poklon pred spomenikom
- Govor: JOŽE MARKEŽ

„V SRCU ZVESTOBA“

Odlomek iz zgodovinskih utrinkov
„Slovenska pot“

Avtor: Marko Kremžar

Recitatorji: tretji rod

Scenograf: Ivan Kogovšek

Režiser: Frido Beznik

ZEDINJENA SLOVENIJA

SAMO ZA 200 PESOV

BOSTE POTOVALI V SLOVENIJO VI IN VAŠA ŽENA

Začetka januarja 1995 bo SLOGA žrebala dve vožnji v Slovenijo. Pravico do dobitka bodo imeli vsi člani s KARTO SLOGA, ki bodo imeli do 31. decembra 1994 v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200. Pohitite! Ni vseeno, kdaj vložite! Meseca aprila smo začeli polniti skrinjice z imeni, ki imajo že to naložbo. To bomo delali vse naslednje mesece. Čimprej boste vložili, večkrat bo vaše ime prisotno. Kličite nas!

V SLOGI JE MOČ!

PRIMERJAVE POKOJNIN MED DRŽAVNIM IN PRIVATNIM SISTEMOM

	JANEZ	PETER	JOŽE	ANDREJ
Starost	35 let	25 let	55 let	35 let
Mesečna plača	\$ 500	\$ 750	\$ 2.000	\$ 2.000
Že plačuje pokojnino	10 let	5 let	30 let	10 let
Ko se bo upokojil (65 let), bo dobil mesečno:				
a) z Državnim sistemom (reparto)	\$ 376	\$ 460	\$ 1.243	\$ 983
b) s Privatnim sistemom (capitalización)	\$ 691	\$ 1.174	\$ 1.252	\$ 2.243

V obeh primerih sta že vključeni PBU in PC

Izseljensko društvo Slovenija v svetu

vabi vse rojake, ki bodo na obisku v domovini,
na prvi TABOR SLOVENCEV PO SVETU

v soboto, 18. junija, v Škofovih zavodih v Šentvidu
s celodnevni programom od 10. ure naprej.

NOVO MESTO — Končala se je turistična borza „Dolenjska in Bela Krajina vabita“, prvi tovrstni prikaz turistične ponudbe ene regije v Sloveniji. Sodelovalo je osemdeset razstavljalcev.

Poravnajte
naročnino!

DENAR S. R. L.

- KOMPJUTERJI
- FAX
- UVOZ

Tel. / Fax: (054-1)
942-8681 / 943-6023

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

PETEK, 27. maja:

V Hladnikovem domu v Slovenski
vasi ponovitev igre „Divji lovec“ ob 20.30.
SOBOTA, 28. maja:

Redni pouk Slovenskega srednješol-
skega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 29. maja:

Mladinska sv. maša in zvezni sestanek
SDO-SFZ ob 9.30 v Slovenski hiši.

V Hladnikovem domu v Slovenski
vasi asado ob zaključku nogometnih tek-
movanj.

Občni zbor v Carapachayu.

SREDA, 1. junija:

Spominski sestanek ZSMŽ. Govori lic.
Schiffer.

NEDELJA, 5. junija

Spominska proslava ob 16. v Sloven-
ski hiši

SOBOTA, 11. junija:

Redni pouk Slovenskega srednješol-
skega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

Slovensko gledališče Buenos Aires

Fran S. Finžgar

DIVJI LOVEC

Gostovanje v Hladnikovem domu — v petek, 27. maja ob 20.30.

Vabljeni!

Igralcem in ljubiteljem gledališke umetnosti sporočamo, da nas je 17. maja
zapustil, da pri Gospodu uživa večno srečo

Janez Perharič.

Hvala za vsa gledališka izražanja in ljubezen do slovenske besede.
V molitvah bo ostal vedno živ.

Slovensko gledališče Buenos Aires